

[H. P. Johansen.]

overens med de nuværende Regeringspartier. Jeg ser saaledes paa det, at det vilde være en smuk Tanke, om alle kunde blive enige om at gennemføre en Sag som den, der her foreligger.

Hvad nu det Lovforslag angaar, som den højtærede Minister har forelagt, vil jeg først gerne benytte Lejligheden til at takke Ministeren for det og anerkende den Forhandlingsvillie, som Ministeren har udvist under Sagens Behandling. Jeg tror paa, at saaledes som Stillingen er, er Lovforslaget i alt væsentligt sikret, og i ikke ringe Grad skyldes det den Forhandlingsvillie, den Forhandlingsevne, den Smidighed, som den højtærede Minister har udvist under hele Behandlingen af denne Sag. Men dernæst vil jeg gerne pege paa, at der ikke er nogen Partipolitik i det Lovforslag, der her foreligger. Det er ikke et socialistisk Forslag, der her bliver præsenteret for Rigsdagen, det er ikke et Udsnit af de Radikales Program, det er ikke et Kompromis mellem de to Partier, der danner Regering for Øjeblikket. Men at det ikke er et politisk Forslag, synes jeg netop er en Fordel. Det vil sikkert bevirke, at det bliver lettere at gennemføre, og at det bliver bedre modtaget ude i Befolkningen den Dag, det skal virke i det praktiske Liv. Jeg ser saaledes paa det, at Lovforslaget er et Udtryk for en stor Del af de Tanker, for de væsentligste af de Tanker, der kom til Orde i den store Skolekommission, der sad fra 1919 til 1923, og at Lovforslaget tillige er Udtryk for Tanker, som Danmarks Lærerstand Gang paa Gang har fremsat og sidst fremsat med stor Styrke ved det store Landsmøde sidste Aar.

Nu ved jeg nok, man har peget paa, at den store Skolekommission ikke var helt enig; det er naturligvis rigtigt, men det kunde man vel i og for sig heller ikke vente. Baade Konservative, Venstre, Radikale, Socialdemokrater og de særlig sagkyndige, kort sagt alle, som sad i Kommissionen, var imidlertid enige om den 4-aarige Læreruddannelse, enige om, at 4 Aar var ikke for lang Forberedelse til en Gerning som den, der her er Tale om.

Det er sagt, at Lærerstanden ikke var saa helt enig, og Venstres Ordfører baade i det andet høje Ting og her i Tinget har bestræbt sig for at paavise dette. Jeg har egentlig ikke rigtig forstaaet de Anstrengelser, man har gjort sig for at fastslaa dette, thi man har aldrig set, at et saa stort Spørgsmaal kunde samle alle, og skulde vi virkelig vente, indtil saa at sige alle blev

enige om en Reform, fik vi vist aldrig gennemført nogen som helst Reform. Men jeg vil gerne fastslaa her, at hvis man ikke kan sige, at Danmarks Lærerstand staar bagved dette Forslag, vil man aldrig kunne sige, at en Organisation eller en Stand staar bagved et Krav; dette Krav er fremført Gang paa Gang med saa stor Vægt og saa stor Enighed, at jeg synes, man maa sige, at Danmarks Lærerstand staar bagved et Forslag som det, der foreligger her. Men jeg er naturligvis godt klar over, at tilbage er den vigtigste Faktor, nemlig Befolkningen, Hjemmene og Forældrene. Man kunde stille det Spørgsmaal, om nu Befolkningen ønsker en bedre Læreruddannelse end den, vi har, og om Befolkningen er rede til at yde det, som er nødvendigt. Det er for øvrigt ikke noget stort Beløb, det drejer sig om, og jeg vil i Modsetning til den forrige Taler tillade mig at betragte det som en Selvfølge, at Befolkningen i allerhøjeste Grad er interesseret i, at Folkeskolens Lærere faar den bedst mulige Uddannelse, og at den ogsaa er villig til at ofre de Midler, som kræves dertil. Jeg maa sige, at jeg har aldrig nogen Sinde mærket Uvillie overfor dette Spørgsmaal, naar jeg har haft Lejlighed til at tale derom, og det har dog i hvert Fald ikke været saa sjældent. Jeg synes altid, Befolkningen har været lydør overfor dette Krav. Jeg har ogsaa haft Fornøjelsen at tale om Spørgsmaalet ved store Venstremøder, hvor saa at sige kun Venstre var repræsenteret, og jeg mindes ikke, at man har taget Afstand fra de Tanker, som ligger til Grund for Lovforslaget. Jeg kunde for øvrigt have Lyst til at minde det ærede Medlem om, at de jydskes Husmænd, som det ærede Medlem, dog vel sagtens har en lille Smule Kendskab til, drøftede Spørgsmaalet ved deres Sendemandsmøde sidste Aar og vedtog en Udtalelse om, at de ønskede en bedre Læreruddannelse end den, vi har i Øjeblikket. Jeg vil antage, at Husmændene har opdaget, at Kundskab er Magt, og derfor vil være med til at forbedre vor Folkeskole, den Skole, som 90 pCt., ja mere end 90 pCt. af Børnene i Øjeblikket søger.

Men den væsentligste Ændring, som dette Lovforslag vil medføre, er dog, at Læreruddannelsen bliver 4-aarig. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at det er Kardinalpunktet i dette Forslag, og som jeg allerede har antydnet, mener jeg, at det neppe kan siges at være for lang en Uddannelse til en Gerning som den, her er Tale om. Nu har jeg godt lagt Mærke til,